

τη, διότι ὡς ἐκ τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τοῦ νὰ ἀνακαλέσῃ τὰ ἐκεῖ συγκεντρωθέντα σώματα, τὰ γυμνάσια τῆς ταξιαρχίας, αἱ εἰκονικαὶ μάχαι, τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα ἐματαιώθησαν.

* *

Ἐὰν τοῦλάχιστον ἐπρόντιζε περὶ ἐφεδρείας ! Ἀφοῦ κατόπιν τῆς κατ' ἀνάγκην νεοσυλλεκτικῆς καταστάσεως τῶν Σωμάτων, τὸ μόνον εἰς ὃ δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν, εἶνε ἡ ἐπιστρατεία, ἥτοι ἡ ἐν ἀνάγκῃ πρόκλησις ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν εἰς τὰς ἐφεδρείας ἀνηκόντων· ἀλλὰ ἡκούσατε σεῖς, κυβερνῶντος τοῦ κ. Τρικούπη, συγκεντρώσιν ἐφεδρῶν ἐν στρατοπέδοις ; Ἀφοῦ θὰ τοὺς ἀφήσετε νὰ σκωριάσουν οἱ ἑφεδρῶν, νὰ λησμονήσουν ὅτι ἔμαθον, νὰ μὴ πιστεύουν ὅτι ὑπῆρξαν ποτὲ στρατιῶται, τότε, ὅταν σηλάνη ἡ στιγμή τοῦ κινδύνου, θὰ τοὺς προσκαλέσετε ἐν βίᾳ, μετὰ σπουδῆς, μετὰ μανίας, νὰ τοὺς βάλετε διὰ μιᾶς, ἀποτόμως, συλλήβδην ὑπ' ὅλα τὰ βάρη τοῦ πολέμου, ὑπὸ τὸν κάματον τῆς ἐκστρατείας καὶ τὸ πῦρ τοῦ ἔχθρου ! Ποῦ εἶνε ἡ τεσσαρακοθήμερος ἀσκήσις τῶν ἐφεδρῶν κατ' ἐνιαυτόν ; Καὶ ἡ εἰκοσαήμερος, εἰ δυνατόν, τῶν ἐθνοφρουρῶν ; Ἐὰν ἡ συγκεντρώσις αὕτῃ ἐγένετο φερ' εἰπεῖν τὸν μῆνα Ἀπρίλιον καὶ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαΐου, ἡ μὲν γεωργικὴ τάξις οὐδόλως θὰ ὑπέφερον, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἐφεδρείας θὰ συνελέγετο, θὰ ἡσθάνετο ἑαυτὴν, θὰ ἡκονίζετο, ὁ τόπος θὰ ἐλάμβανε στρατιωτικὴν ὄψιν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡ Βασιλεία θὰ ἐξύπνα ἀπὸ τοῦ ληθάργου, ὁ τύπος θὰ ἐνηττοχολεῖτο μὲ τὰ στρατιωτικὰ, ἐλλείψει θὰ κατεδεικνυόντο, συμπληρώσει θὰ ἐπροτείνοντο, ἡ ἐργασία τοῦ ὑπουργείου θὰ ἐγένετο ὅλη, ἂν εἰργάσθῃ, ἡ ἀδράνεια τοῦ θὰ ἀπεκαλύπτετο, ἂν δὲν εἰργάσθῃ, οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ ἐφήρμοζον ἐν τῇ τακτικῇ τὶς γνώσεις των, θὰ ἐθυμούμεθα ὅτι ἔχομεν πατρίδα, ἐξωτερικὸν ζήτημα νὰ λύσωμεν, δυνάμεις νὰ παρουσιάσωμεν, δυνάμεις νὰ πολεμήσωμεν.

Εἰργάσθῃ τοῦλάχιστον ὑπὸ ἐποψὶν ὀχυρωματικὴν ; Βοῶ ὁ τύπος τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ ἐν Βελγίῳ γεννηθὲν στρατιωτικὸν σκάνδαλον τῆς εἰς διαθεσιμότητα κατατάξεως τοῦ Βέλγου ἀξιωματικοῦ Βριαλμών, δευτέρου θεωρουμένου μετὰ τὸν Μόλτικε, ὅστις ὡς Βέλγος ἀξιωματικὸς μετέβη εἰς Ρουμανίαν καὶ συνεπλήρωσε καὶ διωργάνωσε τὸ ὀχυρωματικὸν σύστημα τοῦ εὐδαίμονος καὶ φιλοτίμου νεαροῦ Βασιλεῖος· ἀλλ' ὁ μὲν στρατηγὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα, ἡ δὲ Ρουμανία, ἥς βασιλεὺς καὶ πολιτευόμενοι συνεκέντρωσαν τοὺς ἀγῶνάς των εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἔργα, συνεπλήρωσε τὰ ὀχυρωματικὰ τῆς. Ὁ δὲ Ἕλλάς ἐπὶ Τρικούπη καὶ Γεωργίου ; Πρὸ μηνὸς ἀκόμη ὁ ἐξ Ἀρτης ἀνταποκριτὴς μας ἐθρῆνε τὰ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἡμιτελῆ ἀφελθέντα καὶ ἐντὸς ὀλίγου καταρρέοντα ὀχυρωματικὰ ἔργα. Ἡ μὴ νομίζῃ ὅτι ἡ ὀχύρωσις τῶν μεθορίων πόλεων καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ κέντρου τῆς ἐνεργείας Λαρίσσης δὲν εἶνε ἀναπόφευκτος ;

Ἐπραξέ τι τοῦλάχιστον ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς ἐπιμελητείας ; ἦτις ὅχι ἡ ἀχιλλεῖος πτέρνα τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ αὐτόχρονημα ἰώδιον ἀποτελεῖ σῶμα ; Πλὴν τῆς αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, τῆς μονομανίας ταύτης τοῦ ναυαγοῦ πρωθυπουργοῦ ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς διοικήσεως, καμμία βελτίωσις δὲν ἐγένετο· ἀφοῦ σύστημα στρατιωτικῆς οἰκονομίας δὲν ὑπάρχει· περιττὸν δὲ νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι πλήρης ἀποτυχία εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προστεθέντος προσωπικοῦ, ἀφοῦ ἐκλογεὺς ἦτο... ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ λαοῦ κ. Τρικούπης.

Οὔτε τὴν εὐτυχὴν ἰδέαν συνέλαβεν, ἢν ἡδύνατο καὶ χωρὶς πολὺ νὰ κοπιᾷσῃ, νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῆς κοινῆς ἀντιλήψεως,

τοῦ νὰ αὐξήσῃ δηλαδὴ τὸν ἀριθμὸν τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων, τοῦ μόνου δυστυχῶς στρατοῦ ἐφ' οὗ δύνανται νὰ ἐρείδῃται ἡ Ἕλλάς. Ἡ αὐξήσις αὕτη πλὴν τοῦ ἀμέτου σκοποῦ τοῦ θὰ εἶχε καὶ τὸν ἔμμεσον ἐκείνον, τοῦ νὰ δύνανται δηλαδὴ καθ' ὠρισμένον χρόνον νὰ ἀντικαθίστανται τὰ ἐν τῇ μεθορίᾳ γραμμῇ δι' ἐτέρων, νὰ ἀπαλλάσσωνται πρὸς καιροῦ τῶν διαφορῶν ταιλαιπωριῶν καὶ τῆς μονοτονίας τοῦ βίου, ἐμπνέοντος αὐτοῖς διὰ τῆς ἐν ἐνὶ σταθμῷ ἐγκαρτερήσεως ψυχικὴν ἀπογοήτευσιν.

* *

Αὗται εἰσὶν αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ μας. Ἀρθρα ἐπὶ ἄρθρων πρέπει νὰ γραφῶσι καὶ συζητήσεις ἐπὶ συζητήσεων ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐν τῷ τύπῳ νὰ γίνωσιν καὶ ἐπιτροπαὶ ἐπὶ ἐπιτροπῶν ἐξ εἰδημόνων νὰ συστηθῶσι καὶ ὁ κατάλληλος ἀνὴρ εἰς τὴν ἀνωτάτην κυβερνήσιν τοῦ στρατοῦ νὰ κληθῇ, ὅπως διαγνωσθῇ πρῶτον μὲν τὸ ἀληθές· γινώθῃ σαυτὸν τοῦ στρατοῦ μας, εἴτα δὲ ἐπιδοθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν κατάρτισιν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀξίων ν' ἀντιμετωπίσουν μὲ θάρρος τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Ἡ βᾶσις τοῦ κατὰ Τρικούπη κατηγορητηρίου ἐν τῇ προσειχῇ συνόδῳ πρέπει νὰ ᾔηεν ἡ παράλυσις τοῦ στρατοῦ καὶ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς σημαίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως δέον νὰ ἀναγραφῇ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ στρατοῦ.

Ἄλλως, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, οὐδεμίαν ὄρεξιν ἔχομεν νὰ ἀντιπολιτευθῶμεν διὰ νὰ φύγουν οἱ θεσιφάγοι τῆς σήμερον καὶ ἔλθουν οἱ πεινασμένοι τῆς αὔριου.

Καλιδάν = Nab

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νὰ ἐγνωρίζατε εἰς ποίαν ἐντελῇ παραλυσίᾳ κατήντησεν αὐτὸ τὸ κακὸτύχον Ἀρσάκειον ! Τώρα μάλιστα, μὲ τὰς διακοπὰς καὶ τὴν ζέστη, διεκόπη μὲν καὶ κάθε ἐναπομένον ἔγνος ψευδοφροντίδος περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αὐθάδους ἀποδιώξεως τῆς Διευθυντρίας του, οἱ δὲ ἀπαλυνθέντες ἐγκέφαλοι τῶν Συμβούλων του κακὸν κακῶς τὸ παρήτησαν πλέον εἰς τὴν τύχην του. Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ οὐδεμία ἀρχή, οὐδεμία ἐπίβλεψις, οὐδεμία συνοχή καὶ πειθαρχία. Τὴν θέσιν τῆς Μαυρέτας Κίτσου κατέχει μία ὑπηρετρία· τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν καὶ διεύθυνσιν ἐξασκεῖ, ἄρχων ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἓνας Κύριος Σακορράφος. Φαντασθῆτε τί ἀναρχία θὰ βασιλεύῃ, καὶ τί πρόσωπα βέβαια θὰ ἔχουν ἀξίωσιν νὰ παίζουν ἐκεῖ μέσα ὅλοι των, καὶ διάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι, καὶ ἐπιμελήτριαι, καὶ θυρωροὶ καὶ μαγείρισσαι ! Καὶ μένουν ἐκεῖ μέσα αἱ παρθένοι μας, — καὶ εἶνε τόσαι ἀκόμη, παραμένονσαι καὶ εἰς τὰς διακοπὰς, — ἐγκαταλειμμέναι, διὰ νὰ εἴπωμεν οὕτω, εἰς τὸ ἔλεος... εἰς τὸ ἔλεος τίνος ; τοῦ ἀξιοτίμου Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας, τὸ ὁποῖον μεριμνᾷ περὶ τοῦ ὑψηλοτέρου αὐτοῦ τῆς Ἀνατολῆς καθιδρύματος, ὡς νὰ ἦτο Βιομηχανικὸν τι κατὰστημα συμφερόντων, διαπληκτισμῶν καὶ σκανδάλων, καὶ προκαλεῖ σκηνὰς καπηλικὰς, καὶ ἀποδιώκει τιμημένας διευθυντρίας καὶ κάμνει σχεδὸν κρυφὰ τὰς ἐπισήμους, ἐξετάσεις, ὡς νὰ μὴ ᾔθελε νὰ τὸ πάρῃ χαμπάρι ὁ τύπος, καί. . . συλλογισθῆτε τί μπορεῖ νὰ συμβῇ ἐκεῖ μέσα, καὶ ὅτι τὰ κορίτσια τὰ ὁποῖα παραμένονσαι καὶ τὰς διακοπὰς, δυσκολοῦμένα συνήθως νὰ ἐπανέλθουν ἐν κόλποις οἰκογενείας δι' αὐτοῦτον ἢ ἐκείνον τὸν λόγον, ἐκεῖ μέσα περῶσιν ὁλόκληρον συνεχῇ περίοδον ζωῆς, ἐκεῖθεν ζητοῦσαι καὶ τῆς

ἀγωγῆς τὰ ἀγαθὰ καὶ τῆς ἐστίας τὰ θέλητρά· ὥστε οἱ κύριοι σύμβουλοι ἔχουσι διπλᾶς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι αὐτῶν. Νομίζουν ὅτι δύνανται ἥσυχά ἥσυχά νὰ περιμένουν τὸ φθινόπωρον διὰ νὰ συμβιβάσουν τὰς ἐριδας καὶ τὰ συμφρόντά των ; Ποῦ θὰ τὸ καταντήσουν λοιπόν ;

Μετὰ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς καθαρισμόν τῶν Σφαγείων καὶ τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως, μία εἰσέτι πρόνοια ὑπολείπεται, ἵνα μὴ ἀφελθῇ χάσμα προφανῶς ἐπικίνδυνον εἰς τὴν φρικωδῶς ἀπειλουμένην ὑγείαν ὑπὸ τῆς χολέρας, καὶ πληρὲς οὕτω ἐκτελεσθῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ὅπερ ἐσπεύσαμεν νὰ ἐκτυλίξωμεν, καὶ καυχώμεθα ὅτι ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν :

Ἡ τρίτη αὕτη πρόνοια, οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων ἐπέγουσα, ἀφορᾷ εἰς τὰς δύο λίμνας τὰς παρὰ τὸ Β. Νεκροταφεῖον, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἀρμόδιοι ἀποθηκαρίζουν στοιβάζοντες τὰ ἀποχωρήματα τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῶν ὁποίων πολλὰ καὶ ζωηρὰ καὶ φρικώδη ἐνδιέλαβεν ἡ ἐν τῇ ἐφημερίδι μας δημοσιευθεῖσα ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως Ἐπιτροπῆς. Ἀμέτρητα νησίδρια ἐν εἵδει σωρῶν ἀπὸ κόπρανα καὶ ψοφίμια, ἰδοὺ τὸ ὕλικόν τὸ ἀποτελοῦν γραφικωτάτας καὶ σπουδαιοτάτας τὰς δύο αὐτὰς Ἀχερουσίας, διότι, βέβαια, ἂν δὲν ἦνε τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐργάζονται ὅμως ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀσφαλέστατα, κείμενα πλησίον δημοσίας ὁδοῦ, ἥτις δὲν δύναται ἢ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἦνε πλήρης διαβρωτῶν.

Ἐκτοτὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πολυτίμων αὐτῶν λεπτομερειῶν τοῦ κ. Βάρα παρῆλθον ἕξ μῆνες, καὶ ἡ ἀπρονοησία τῶν ἀρχόντων μας ἐξηκολούθησε. Φαντασθῆτε τὴν πόσον θὰ εἴνε πλουσιώτερα, καὶ πόσα ἐτι μαγικὰ νησίδρια θὰ ἀνέδυσαν ἐκ τοῦ ἀφροῦ των. Ἀλλ' ἂν εὐγλωττος ἐκεῖνη καὶ τόσω παραστατικῇ διαμαρτύρησις τῆς ἐπιστήμης δὲν

ἤρκεσε διὰ νὰ ληφθῇ ἡ ἀπαιτούμενη φροντίς, ἃς ἀρκέσῃ τὸρα ὁ τρόμος τῆς χολέρας, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἂς συμπληρώσῃ καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν μέτρων τοῦ καὶ μέτρων μας ὑπὲρ τῆς σωτηρίας

Τῶν βουλευτῶν διοικούντων, καὶ τῶν ὑπουργῶν ἐκτελούντων, δὲν εἶναι ὁ κ. Μητσόπουλος τοῦ Πειραιῶς, ὁ συστήσας νὰ διορισθῇ Σακελλαρόπουλος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον, ἀλλὰ μᾶς πληροφοροῦσιν ὅτι εἶνε ὁ ἐντιμώτατος κ. Στέφανος Δραγούμης, βουλευτὴς Μεγάρων. Νὰ ἰδοῦμε λοιπόν, ἂν θὰ συμπερισθῇ καὶ αὐτὸς τοὺς μπαλαρμπάδες.

Τηλεγραφικῶς ἐκ Βιέννης ἀνηγγέλθη ὅτι ἀσθενεῖ βαρέως προσβληθεὶς ὑπὸ δξυτάτης πνευμονίας ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γεώργιος Ράλλης, πατὴρ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Τα τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου πάλιν εἰς ἀνωμαλίαν ἐπαπειλεῖται μεταβολὴ καὶ αὐθις τῆς Διευθύνσεως.

— Ἀφίετο προχθὲς ἐκ Καλαμῶν ὁ φίλος δικηγόρος κ. Χρύσανθος Παγώνης, εὐθαρσῶς ἀγωνιζόμενος τὸν δημοτικὸν ἀγῶνα καὶ δι' ὀλίγας μόνον ἀποτυχῶν ψήφους. Ἦνε ἀληθῶς παρήγορον ὅτι ὁ λαὸς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχίζει δεικνύων σημεῖα ἰδίας ὑπάρξεως, μὴ καθιστάμενος πλέον ἐρμαιον τῶν παλαιῶν καπετανάτων. Ὁ κ. Παγώνης, πρῶτος ἐπιλαχὼν δῆμαρχος, παρ' ὅλων τῶν κομμάτων πολεμούμενος, ἔλαβε 1045 στρογγυλὰς ψήφους, κατ' ὀλίγας δεκάδας ὑπερτερήσαντος τοῦ ἐπιτυχόντος. Συγχαίρομεν αὐτῷ τε ἐπὶ τῷ θριάμβῳ καὶ τοῖς Καλαμαίοις ἐπὶ τῇ ὑποστηρίξει τοῦ σχεδόν—δημάρχου Παγώνη.

— Ἡ περὶ καταλογισμοῦ ἐναίσιμος διατριβὴ τῶν συμ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 527)

Ἐνώπιον τοῦ χειροκροτοῦντος καὶ γελῶντος δημοσίου ἔπρεπε νὰ τρώγω κρέας αἰμοσταγὲς καὶ τὸ ἐτι φρικωδέστερον νέους κανίκλους καὶ πιττὰ ζῶντα, τὰ ὅποια ἔσχιζον καὶ ἐτίλλον διὰ τῶν ὀδόντων μου. Ὅτε δὲ ἀνδιόζων δὲν ἤθελον νὰ πράξω ὅ,τι μοὶ διέτασσον, ὁ κύριός μου ἐνεπήγνυεν εἰς τὴν σάρκα μου βελόνην προσηλωμένην ἄκραν ῥάβδου, ἣν ἐκράτει ἐν χειρὶ. Τότε ἐξέβαλον κραυγὴν ἀληθοῦς ἀγρίου καὶ ἐποίουν ἐκ τοῦ πόνου μορφασμοὺς, προκαλοῦντας τοὺς γέλωτας τοῦ δημοσίου.

Ἀλλ' ἱκανὰ εἶνε τὰ λεχθέντα περὶ τῶν ὀδυνηρῶν τούτων πραγμάτων, ὧν ἡ ἀνάμνησις ἀκόμη καὶ τώρα μοὺ προξενεῖ φρίκην. Μεθ' ὅλα ταῦτα νύξήθην καὶ ἐγενόμην ἰσχυρὸς καὶ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου μίαν μόνην εἶχον σκέψιν, νὰ φύγω ἐκ τῶν χειρῶν τῶν τυράννων μου, ν' ἀναλάβω τὴν ἐλευθε-

ρίαν μου. Τὸ πρᾶγμα ἦτο δύσκολον, διότι, ὅτε δὲν ἤμην κλεισμένος ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ, οἱ κύριοί μου εἶχον διαρκῶς τὸ βλέμμα προσηλωμένον ἐν' ἐμοῦ.

Νύκτα τινὰ μετὰ παράστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τρομερὰ βελὸν τετρακίς ἢ πεντακίς μ' ἐκέντησε, παρετήρησα, ὡ εὐτυχία ! ὅτι ἐκ λήθης ἢ ἀδεξιότητος δὲν ἐκλείσαν διὰ τῆς κλειδῶς τὴν θύραν τῆς εἰρκτῆς μου, τὴν ὁποίαν διὰ μιᾶς ὠθήσεως ἠδυνάμην ν' ἀνοίξω. Ἦμην μόνος ἐν τῇ ἀμάξῃ, ὁ δὲ ὄμιλος τῶν θαυματοποιῶν οὐ πολὺ μακρὰν ἐμοῦ ὑπὸ σκηνὴν τινα συνευχεῖτο. Ἀναμφιβόλως αἱ πρόσοδοι τῆς ἡμέρας ἦσαν ἐξαίρετοι. Ἦκουον τὸν κρότον τῶν ἐπιτραπεζίων σκευῶν, τῶν φωνῶν, τῶν ἀσμάτων, τῶν γελώτων.

Καὶ ἤμην μόνος, μακρὰν τῆς εἰρκτῆς μου ! ὦ ! Πόσον ἡ καρδιά μου ἔπαλλεν ! Ἐπέστη τέλος ἡ στιγμή τῆς ἀποδράσεώς μου, τῆς περιστάσεως οὗτης καταλληλοτάτης πρὸς τοῦτο. Διῆλθον τὰ δύο χωρίσματα τῆς ἀμάξης, ἅτινα ἦσαν συνέχεια ἐκείνου, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου εὗρίσκετο ὁ κλωβός μου καὶ ἰδὼν τὸν ὠραῖον ἑναστρον οὐρανὸν, τὴν φωτίζουσαν τὰ πέριξ σελήνην, ἐρριψά τὰ βλέμματα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις· οὐδεὶς ἐφαίνετο, οὐδ' ὁ μολοσσός, εἰς τῶν φυλάκων μου, ὅστις θὰ εἰδοποιεῖ βεβαίως τοὺς τυράννους μου ἵνα σπεύσωσιν εἰς καταδίωξίν μου, εὐρισκόμενος ἀναμφιβόλως πλησίον τῶν κυρίων του, ἀναμένων ὑπὸ τὴν τράπεζαν νὰ καταβροχθίσῃ τὰ τοῦ συμποσίου λείψανα.

παθητικωτάτου Μεσσηνίου νέου κ. Μπενή Ψάλτη δὲν εἶνε ἀπλὴ καὶ συνήθης ἐπὶ διδασκαρίᾳ διατριβή. Ὁ νεαρὸς διδάκτωρ ἐκείνος ὡς θέμα δυσκολώτατον μέρος τοῦ ποινικοῦ δικαίου, καταδείκνυσιν ὅτι εἶχε συνειδηθῇ τῆς ἰδίας ἐπιστημονικῆς ἀξίως καὶ δυνάμει. Τὸ περὶ μέθης ἰδίᾳ κεφάλαιον εἶναι λαμπρὸν φιλοσοφίας μάθημα, ὅπερ μόνον παρὰ συγγραφεύσι μακρᾶς πείρας ἤθελεν ἀναγνώσει τις ἀνευ ἐκπλήξεως. Συγχαίροντες ἐπὶ τούτοις τῷ νεαρῷ συγγραφεῖ, καὶ ἐξαίροντες τῆς γλώσσης τὸ σαφὲς καὶ ἀπείριστον, παροτρύνομεν αὐτὸν ἵνα διαπεράνῃ τὴν μελέτην του ταύτης, ἐπιπροσθέτων δύο ἐτι κεφάλαια, τὸ περὶ ἀμύνης καὶ ἀνάγκης, ἵνα οὕτω καταστήσῃ τὸ ἔργον ἄξιον νὰ καταλάβῃ ἐπὶ ζῆλον θέσιν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ παντὸς νομικοῦ.

— Ἀναδύει καὶ τρίτην φοράν ἐκ τῆς ἱστορικῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων ἡ ἥρωϊκὴ Φροσύνη μετὰ τῶν δεκαεξὶ Παρθένων, μεθ' ὧν συνήνωσεν ἀσφυκτικῶς τὸ τελευταῖον αὐτῆς ψυχορράγημα, χάρις εἰς τὸν δῦτην κ. Ι. Σ. Φαραντάτον, ὅστις, ἀρπρεπῆς, χρυσορρίμων καὶ ἐπὶ πτερύγων ζωηρᾶς φαντασίας ἐμφανίζεται αὖριον τὸ ἐσπέρας ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀπολλωνίου, ἐὰν πρέπῃ νὰ ἐνδύσωμεν εἰς τὴν ἡδύλαλον φήμην ἥτις ἀπὸ τινος καταπλήσσει τὸν ὀρίζοντα τῆς Ἀττικῆς, σαλπίζουσα εὐνοῦστατα ἀγγέλματα περὶ τῆς τελειότητος τοῦ δράματος, ὅπερ, ἐξεπόνησε καὶ ἐφιλοτέχνησεν ὁ νεαρὸς οὗτος τοῦ Παρθενῶνος μύστης. Ἀντιπαλαίει, λέγουσιν, ἐν ἀπεριγράπτῳ ἀμίλλῃ ἡ φαντασία τοῦ νεαροῦ ποιητοῦ πρὸς ἐκείνας τοῦ Ἀντωνιάδου καὶ Βερναρδάκη. Τοιαύτη εἶναι ἡ προδικασία τοῦ ἔργου, ὅπερ, παρακολουθοῦντες καθ' ὅλην τὴν ἐξέλιξιν καὶ διασκευὴν του, ἀνακρινόμεν ἢ ν' ἀποθαυμάσωμεν στεφανοῦντες τὸν ποιητὴν, ἢ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἔργα ἀξιῶμεν αὐτὸν κρεῖττονος ἢ ἐλάττονος μοίρας.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτὴς τῆς Κλειοῦς ἐπάγεται τὰς ἐξῆς ὁρθοτάτας καὶ λίαν ἐνθαρρυντικὰς παρατηρήσεις :

« Προκειμένου δὲ νὰ κρίνῃ τις τὴν δοθεῖσαν ἐφέτος παρὰ τοῦ λαοῦ ψήφον ἐν ὑψηλότερᾳ σφαίρᾳ δὲν θὰ διστάσῃ ν' ἀποφανθῇ, ὅτι τὸ δημόσιον φρόνημα ἐσημέραι κρατύνεται καὶ ἀναπτύσσεται ἐπ' ἀγαθῇ τῆς χώρας. Ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις κατεθραύσθησαν ἐπιρροαί, ἀήττητοι λογιζόμεναι, αἵτινες εἶχον μεταβληθῇ εἰς μικρὰς δυναστείας, διὰ τῶν μέσων ἅπερ τὸ εἰσαχθὲν καὶ ἐφαρμοσθὲν σύστημα τῆς μικροπολιτικῆς συμφεροντολογίας καθιέρωσεν. Ἀναμφιλότως τὸ σύστημα τοῦτο θὰ διήρκει ἐπὶ πολὺν ἐτι χρόνον πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς πολιτικῆς μηχανῆς, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρόοδος καὶ ἐπιστημονικὴ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου ἐπήνεγκεν ἀντίδρασιν ζωηράν καὶ σωτήριον. Ἐν τοῖς διαφόροις δήμοις τοῦ κράτους ὑπάρχουσιν ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι ἄνδρες, ἱατροί, δικηγόροι, καθηγηταὶ κλπ. οἵτινες ἐργασθέντες ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πατρίσι, κατεπολέμησαν βαθμηδὸν τὰς κληρονομικὰς ἐπιρροάς, προλεάναντες οὕτω τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλευθεροῦ διαγωνισμοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πολιτικῆς. Μετὰ δὲ τὰς ἐφετεϊνὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀποδείκνυται τοῦτο ἀριδίλως, διότι ἐν τοῖς πλείστοις δήμοις κατέλαβον τὰς δημοτικὰς ἐδρας δικηγόροι, ἱατροὶ ἢ ἄνδρες λόγιοι καὶ εὐπαίδευτοι. Τοῦτο εἶνε σημεῖον λίαν εὐάρεστον καὶ εὐελπί, καθόσον οἱ νέοι οὗτοι δήμαρχοι ἔσονται μάλλον ἀνεξάρτητοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἑαυτὸν καθήκοντος, κέκταινται δὲ καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ νοήσωσι πᾶσαν ἀνάγκην καὶ ἐλπιῶσιν τοῦ δήμου, καὶ δὲν ὑπολείπεται ἢ μόνον καλὴ θέλησις καὶ τοιαύτη ἀναμφιβόλως θὰ ὑπάρχῃ παρ' ἅπασιν τοῖς νεοεκλεγθεῖσι δημάρχους. Ἐκ τοῦ ἐπικρατήσαντος συστήματος τῆς ἀδρανεῖας ἐν ἔργοις κατὰ τὸ παρελθόν, ἐλάχιστα

Αἱ φωναὶ καὶ τὰ ἄσματα ἐξηκολούθουν. Σκεφθεὶς ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀπολέσω στιγμὴν ἐπὶ τῇ ἀπό τῆς ἀμάξης καὶ ἐφευγὼν δρομαῖος. Συναντήσας πρὸ ἐμοῦ ὁδὸν ἐτράπην, ἀλλὰ ποῦ μετέβαινον ; Καὶ ἐγὼ ἠγνόουν. Ἄλλ' ὅπως δὴ ποτε ἤμην ἐλεύθερος, ἐλεύθερος, ἀνέπνεον, κῆχαριστοῦμην καταπίνων κατὰ τὴν πορείαν μου τὸν δροσερὸν καὶ εὐώδη ἀέρα τῆς ὥραιότερας τῶν νυκτῶν μου, ἔτρεχον ἀδιακόπως, χωρίς νὰ δοκιμάσω τὴν ἐλαχίστην κόπωσιν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐφάνησαν αἱ πρῶται λάμψεις τῆς ἡμέρας. Ἐποίησα σταθμόν. Ἦ ὁδὸς εὐρίσκεται πάντοτε πρὸ ἐμοῦ, δεξιόθεν ἄγροί, λειμῶνες, ὀριστερόθεν ἐν δάσος. Τὰ ἐνστικτα τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας πάραυτα διηγέρθησαν· ἐξέβαλον κραυγὴν χαρᾶς, κραυγὴν ἀπελευθερίας ! Εἰς διαστήμα ὀλιγώτερον τῶν δέκα λεπτῶν εὐρέθην ἐντὸς τοῦ δάσους καὶ εἰσέδυσκα κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν πυκνοτέραν λόχμην. Ἀνεῦρον τὰς ὀδοντωτὰς ταύτας κληματίδας, τοὺς θάμνους τούτους, οἵτινες τόσῳ προσφιλεῖς μοῦ ἦσαν ἄλλοτε, συνήντησα ρυάκιόν τι, εἰς τὸ ὅποιον ἐρρίφθην διὰ νὰ δροσισθῶ. Ὀλίγῳ μακρότερον ἔστην εἰς μέρος σκοτεινόν, ἄγριον, περιεστράφη ἐπὶ τοῦ χόρτου καὶ τῶν θάμνων κλαίων ἐκ χαρᾶς καὶ ἔπειτα ἐκοιμήθην. Ὅτε δὲ ἐξύπνησα, ὁ ἥλιος εἶχεν ἤδη διανύσει τὰ δύο τρίτα τῆς πορείας του. Δὲν ἤξευρα νὰ προσερχθῶ, οὐδεμίαν ἔχων ἰδέαν τῆς Θεότητος, καὶ μὴ αὐτὰ γονυπετήσας παρετήρουν τὸν οὐρανὸν μετὰ ζωηρᾶς συναισθήσεως εὐγνωμοσύνης. Ἐπεΐνασα, ὅπως δὲ θεραπεύσω

τὴν πεινάν μου ἐντὸς τοῦ δάσους, ἀνεμνήσθην τὰ πρῶτά μου ἔτη, γνωρίζετε δὲ πῶς εὕρισκον τὰ πρὸς ζωάκριάν μου εἰς τὸ δάσος τῆς Μαρτίλ.

Δὲν ἐνθυμούμαι ἐπὶ πόσας ἡμέρας διέμεινα ἐντὸς τοῦ δάσους μου, μὴ ἀπομακρυνόμενος τῶν λοχμῶν, τρέμων καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον κρότον ἐκ φόβου μὴ περιπέσω ἐκ νέου εἰς χεῖρας τῶν θαυματοποιῶν. Ὅτε δὲ ἐξέλεπον ὅτι αἱ δορκάδες, οἱ ἀγριόχοιροι καὶ αὐτοὶ οἱ λύκοι ἀπέφευγον νὰ μὲ πλησιάσωσιν, ἐσκεπτόμην τὸ ἄλλο τοῦτο ζῶον, τὸ ὁμοίόν μου, τὸ ὅποιον μόνον μὲ εἶχε κακοποιήσει.

Τέλος ἀναθαρσύνων ἤρχισα νὰ ἐξερευνῶ τὸ δάσος καὶ μὴ εὕρισκων αὐτὸ ἱκανῶς μέγα ἀνεχώρησα καὶ κατέφυγα εἰς ἄλλο, τὸ ὅποιον διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐγκατέλειπον ὡσαύτως. Τοιοῦτοτρόπως ἤμην περιπλανώμενος, μὴ ἐγκαθιστάμενος οὐδαμοῦ ὀριστικῶς καθ' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τοῦ θέρους καὶ τὸν ἐπόμενον χειμῶνα. Ἐνθυμούμαι ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔαρος ἐφθασα ἀπὸ δάσους εἰς δάσος εἰς τὸ τῆς Μαρτίλ.

Γνωρίζετε, κύριε, πῶς ἡμέραν τινα συνελθόντων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν καὶ πῶς ἡ καλὴ Αἰκατερίνη καὶ ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν, γενόμενος ἕκτοτε φίλος τοῦ Λυκογιάννη, μοὶ ἀπέδωκαν τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐπανελθὼν εἰς τὸ δάσος μου ἐσκέφθην ἐν πρώτοις νὰ φύγω διὰ παντὸς μέρος ἐπικίνδυνον διὰ τὴν προσωπικὴν μου ἐλευθερίαν. Ἄλλ' ἐν Μαρτίλ ὑπῆρχον τρία πρόσωπα τὰ